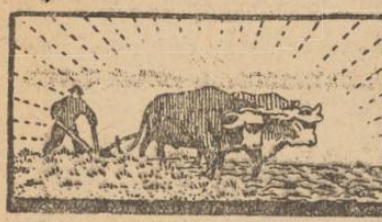

Pagina Agricolă

Pagina agricolă urează tuturor agricultorilor ca, în anul în care am pășit, odată cu o roadă îmbelșugată, să-și găsească răsplata dreaptă a muncei lor, care de astădată va fi mai aspră și mai stăruitoare pentru a scoate din pământul îngustat hrana unei populații îngrămădită pe un teritoriu mai restrâns.

Grasa de Cotnari

In unele părți ale Moldovei, Grasa mai este cunoscută și sub numele de Poamă grasă, Armaș și Furmint.

Această nobilă varietate românească este poate cea mai bună din seria varietăților, cari constituesc astăzi asortimentul podgoriilor din țară.

Aria geografică. — Impreună cu Fetească albă, Grasa formează baza renumitei podgorii de Cotnari, a cărei faimă a trecut de mult peste hotarele României, prin vinurile fine de desert. In această privință putem spune că Grasa nu are altă concurentă în țară. In afară de aria redusă a podgoriei Cotnari, Grasa se mai întâlnește în cultură, însă în cantități mai mici, și în regiunea Odobești, Dealu-Mare și chiar Drăgășani.

Este interesant de notat că, mutată din regiunea temperată a Cotnarului, ea și-a păstrat calitățile sale esențiale, chiar în alte părți cu o climă mai călduroasă, doar având o coacere puțin mai avansată.

Se spune că Grasa de Cotnari a fost introdusă la noi în țară de către marele voevod Stefan cel Mare, origina ei fiind Ungaria și anume regiunea Tokay, unde este cunoscută sub numele de Furmint. Credem însă că se face confuzie între aceste două varietăți, cari posedă caractere ampelografice comune, dar se și deosebesc în acelaș timp.

Descrierea ampelografică. — Ca vegetațiune Grasa este destul de viguroasă, în special în terenurile bogate. Coardele sunt de grosime mijlocie și de o coloare galben-închis. Lăstarii tineri sunt de o coloare roșiatică. Foițele tinere sunt aproape întregi, sinusurile fiind slab pronunțate. Foile adulte sunt mai mult sau mai puțin trilobate, păstrând aparența generală de frunze aproape întregi. Foaia este subțire și de coloare verde-deschis pe fața superioară puțin palangenită pe cea inferioară din cauza pufului puțin abondent.

Ciorchinul este mijlociu sau chiar mare, de formă cilindro-conică și în cele mai multe cazuri aripat. Boabele mai mult rotunde decât ovale și slab îndesate pe ciorchin. Pielița subțire plesnește ușor aproape de coacere, mai cu seamă în toamnele ploioase. Ea fiind subțire este ușor atacabilă de ciuperca botrytis cinerea.

Miezul bobului este suculent și cu un gust specific plăcut. Strugurii dau până la 70% must, conținând în anii buni până la 24% zahăr. Vinul, după ani, are până la 13—14 grade alcool, iar în anii favorabili chiar până la 15 grade. Acest vin rămâne adeseori dulceag și atunci este servit ca vin de desert.

Vinul nou are un gust particular și un miros greu, care dispare însă cu invechitul, când vinul capătă o coloare gălbue foarte plăcută, o finețe și un buchet, cari cu drept cuvânt, au contribuit la renumele vinurilor de Cotnari.

Mustul de Grasă amestecat cu puțin vin de Muscat alb dă vinuri delicioase și foarte parfumate. De altfel acest gust parfumat se imprimă vinului prin amestecul cu Busuioacă de Moldova, varietate care intră în compoziția sortimentului-tip al podgoriei Cotnari.

Modul de cultură. — Grasa datorită vigoarei sale cere o tăiere lungă. Dealtfel în Moldova ea are forma ei specifică de tăiere. De obiceiu preferă terenurile bogate și profunde.

La altoire se prinde ușor și merge foarte bine pe hibrizii de Riparia×Rupestris 3309 și 101—14, precum și pe hibrizii de Berlandieri×Riparia.

Calități și defecte. — Grasa, după cum am menționat mai sus, formează fruntea varietăților românești de elită, dând celebrul vin de Cotnari.

Producția medie este de 350—400 decalitri la hectar, în anii favorabili ajungând chiar la 500 deca, aceasta mai cu seamă în terenurile bogate de la noi și cu vița lungă tăiată.

Are o desmugurire mai mult sau mai puțin târzie, totuși nu este recomandat a se planta la șes, unde efectele brumelor sunt mai manifeste; pe de altă parte la șes, în terenurile bogate, Grasa are o creștere prea viguroasă, ce determină adesea meiul și deci o producție neregulată.

Pe de altă parte, este sensibilă atacurilor de mildiu și pielița subțire crapă în toamnele ploioase, atrăgând după sine pierderi în must și anumite practici oenologice.

Constatăm în acelaș timp că Grasa este mult atacată de viespi chiar de la începerea coacerei.

Dar față de aceste câteva neajunsuri, Grasa este o adevărată comoară pentru podgoriile noastre și trebue să se atribue o deosebită atențiune selecțiunei, menținerei și înmulțirei acestei varietăți, care știe să se achite, în mod atât de onorabil față de tratamentul acordat.

PENTRU VALORIFICAREA TEXTILELOR

In ultimul timp oficialitatea a insistat foarte mult pentru mărirea producției plantelor textile, plante ce dau materia primă de urgentă și imperioasă necesitate. Indrumări au fost date prin presă, prin reviste, prin sfaturi, ba chiar și pe zidurile caselor dela intrarea în gara de Nord, arătându-se rentabilitatea pentru agricultori și cum s'ar mări bogăția națională.

Propaganda a prins și suprafețele însemânțate cu plante textile au fost mărite în anul acesta.

Am semănat și eu o suprafață relativ mare cu in. Cu toate că anul acesta s'a lucrat greu în agricultură, totuși am reușit să am o recoltă frumoasă.

Această recoltă își găsește greu plasamentul.

O fabrică din Dâmbovița, singura care cumpără in-fuior, oferă un preț mult prea mic, care aproape echivalează cu un refuz.

Cealaltă fabrică dela Fetești, după ce măsoară inul cu centimetrul, oferă 6—7 lei pe kg. în brut, și aceasta cu foarte mari discuții.

Acum să vedem ce ne spun cifrele pentruca concluziile să se impună singure.

Agricultorului i se oferă, pentru fuior de in, 60—90 lei pe kg. Dintr'un kg. fuior de in se scot călți 20—30%. Aceasta înseamnă că fuiorul gata pentru fabricat costă în mediu 128 lei kg. Din călți se câștigă însă o bună parte, fabricându-se produse inferioare sau vânzându-se direct pe piață cu 150—200 lei pe kg. Un metru de pânză de in ce cântărește aproximativ 140 gr., se vinde astăzi, în amănunt, cu lei 390 pe metru său, ca să pot compara cu unitatea de cumpărare a fuiorului, cu lei 2785 kg. de in, transformat în pânză.

Din toate acestea oricine găsește că este o diferență prea mare între prețul cu care se cumpără și cel care se vinde această materie textilă.

Dacă fabrica cumpărătoare ar oferi un preț al inului brut mărit cu sută la sută, prețul de vânzare al pânzei de in, s'ar ridica de abia cu 2%. Nu pot crede că acest 2% ar cântări prea mult în registrele fabricei.

Supunem aceste sugestii autorităților, cari au atâta solicitudine pentru îndreptarea economiei românești.

Ent. ing. CONSTANTINESCU
Str. Aviator Iuliu Tetrat No. 11

Să împădurim dealurile sterpe

Azi când mare parte din pădurile noastre au căzut în teritoriul cedat, se simte mai mult ca ori când nevoia de a se lua măsuri pentru plantarea terenurilor degradate, ce nu aduc nici un folos, așa cum se găsesc.

In vederea plantării în fiecare an, s'au făcut până acum mici pepiniere de salcâmi, pe lângă ocoalele agricole. Această acțiune lăudabilă este prea înceată.

Azi, când ne găsim în secolul vitezei, este de dorit ca să se înceapă o acțiune mai intensă și mai rapidă în vederea plantărei acestor terenuri cu diferiți arbori de o esență superioară salcâmului.

In acest scop ar fi de dorit ca să se cerceteze dealurile, ce se ridică de dreapta și stânga râului Mureș, precum și în tot restul Câmpiei Ardealului, care sunt goale, fără nici o iarbă măcar pe ele, pentru a li se face analiza pământului, adică structura solului și a subsolului, pentru a se cunoaște dacă e posibil o astfel de plantare și cu ce esențe lemnoase.

Această mare operă atât de necesară, ar da de lucru populației și ar îndestula-o cu lemne, ajutând în acelaș timp, agricultura în mod indirect.

Se știe că pădurile atrag ploile și opresc tăria vânturilor, condițiuni ce influențează foarte mult producția țării, de care trebuie să se țină seamă în aceste momente, când orice petec de pământ trebue utilizat.

PETRU BUCIN
Agronom — Târnava Mică

Unul din eleșteele sistematice ale d-lui inginer agronom G. Lățea din comuna Siudina, județul Romanați

ANUL AGRICOL

Sub presiunea evenimentelor externe și interne, agricultura românească în anul 1940 se găsește influențată în mod covârșitor. Dacă la aceasta se adaugă curioasele variațiuni ale climei și neobicinuita sguduire de pământ dela 10 Noembrie, ne dăm seama că producția agricolă, valorificarea și pierderile de recoltă se prezintă cu totul deosebit față de anii precedenți.

SITUATIA DEFICITARA A ARATURILOR DIN TOAMNA 1939

Intrasem în anul acesta cu o situație deficitară a suprafețelor însămânțate obicinuit din toamnă în România întregită. Incă din toamna 1939 grâul s'a arătat cu o reducere de suprafață fie din cauza propagandei defavorabile acestei cereale, a cărei valorificare ar apăsa pe umerii statului, fie din cauza ploilor de toamnă cari au împiedicat lucrările. Au mai intervenit și gerurile aspre din iarnă, care a distrus sămănăturile pe suprafețe apreciabile astfel că în primăvara anului 1940 ne-am găsit cu o suprafață numai de 2.155.000 ha. grâu față de 3.500.000 ha cât era în trecut întinderea lui normală.

SUFERINTELE AGRICULTURII PE URMA DUREROASELOR RAPIRI

N'a fost de-ajuns această reducere. La ea s'a adăugat o micșorare a suprafeței, datorită dureroaselor răpiri din teritoriul țării cum de altfel, s'au resimțit și la toate celelalte culturi. Astfel, își poate oricine închipui ce influență a avut asupra agriculturii pierderea de aproape 35% din teritoriul țării... Ni s'au luat aprox. 5.116.000 ha. Și ca să precizăm vom spune că s'a pierdut 1.221.500 ha. cu grâu, 1.500.000 ha. cu porumb, majoritatea suprafețelor cultivate cu floarea soarelui, cartofi, trifoi, etc.

CULTURA GRAULUI

In ce privește grâul, n'a fost de-ajuns aceste lipsuri ci la ele s'au adăugat o producție mediocră, din cauza ruginei și a pălirei, recoltându-se abia 700 kgr. în medie la hectar, grâu slab de 70-75 kgr. la hectolitru și chiar sub 70 kgr. greutate hectolitrică. Din această cauză recolta 1940 abia a fost de circa 140.000 vagoane și acelea strânse cu mare greutate din cauza lipsei de brațe și a treeratului întârziat, care a făcut să se piardă o parte din recoltă. Niciodată n'au fost pe câmp la sfârșitul lunei August, atâtea clăi de grâu netreerat, ca în anul acesta!...

Nu e de mirare deci că spre sfârșitul anului ne-am găsit cu lipsuri de grâu, mai ales că armata și siguranța păstrării hotarelor, ne-a cerut sacrificii de hrană mai mari ca cele obicinuite.

De aici a rezultat o serie de consecințe ce merită să fie relevate.

Producția mică n'a avut nevoie de încurajări bănești din partea statului așa cum s'a procedat dela 1931 încoace, ci guvernul a intervenit, mai întâi stabilind prețul grâului din recolta nouă la 75.000 lei vagonul. S'a dovedit însă că acest preț nu corespundea cu prețul normal, căci au fost tranzacțiuni prin Septembrie-Octombrie cu 100.000 lei vagonul. De aceia și guvernul a stabilit în urmă prețul la 85.000 lei vagonul. O altă consecință a fost oprirea exportului de grâu și făină afară de contractările anterioare. Prin aceasta se asigura hrana populației. Nici cu aceasta nu s'a putut ajunge la rezultatul dorit și de-aceea s'a recurs la pâinea integrală și la amestecul făinei de grâu cu făină de porumb, săcară, orz și cartofi.

In această ordine de idei, este este locul să adăugăm că producția grâului a fost extrem de abundentă în Basarabia, cum nu s'a întâmplat de mulți ani și că recolta acestei cereale a fost deficitară în tot Bazinul Dunărean. De asemenea vom menționa că recolta anului 1939 a fost valorificată ceu mai mare parte prin cooperative, cari au cumpărat 15.000 vagoane, încurajându-se astfel producătorii de grâu din anul trecut.

ALTE CULTURI DE TOAMNA

O altă cereală de toamnă a fost orzul, însă el a fost distrus în mare parte de ger, ast-fel că în 1940 s'a putut conta numai pe orzul de primăvară.

De asemenea și rapița pe lângă că a fost cultivată pe suprafețe reduse, a fost și aceia în mare parte distrusă de ger. Culturile ce-au scăpat au dat o recoltă medie de 700 kgr. la hectar, care s'a valorificat foarte bine, cu 130-140.000 lei pe vagon.

SITUATIA CULTURII PORUMBULUI

Această prășitoare a fost influențată pe lângă răsluirea teritoriului, de abundența ploilor și lipsa brațelor pentru prășit și recoltat. Porumbul deși s'a însămânțat pe o suprafață de peste 4 milioane hectare, deci mai puțin cu 1 milion hectare decât media anuală, totuși, suprafața utilă nu s'a putut socoti decât 2,5 milioane hectare din care până la 15% a rămas nelucrat din cauzele arătate mai sus. Recolta însă a fost în general bună, obținându-se în medie cam 1500 kgr. la ha. ceiace a dat un total aproximativ de 360.000 vagoane boabe.

In general vegetația porumbului a fost întârziată, de aceia la începutul toamnei era mare teamere că mare parte din știuleți nu se vor coace. In consecință s'a propus uscatul artificial, ceiace s'a executat pe alocurea. Teama aceasta, însă, s'a risipit datorită secetii ce a durat în tot cursul toamnei așa că porumbul s'a uscat și s'a pus la pătul, e drept, cu un grad de umiditate cam mare. Din această cauză porumbul de export a trebuit să fie uscat și condiționat în silozurile dela Constanța și din alte porturi.

Situația porumbului este favorabilă în tot bazinul Dunărean și dacă amintim că recolta trecută a Argentinei a fost așa de abundentă încât a determinat-o să întrebuinteze 600.000 vagoane porumb drept combustibil, ne dăm seama că acest aliment și furaj se găsește în abundență iar prețul lui, la noi, a întrecut pe alocuri cifra fixată de guvern la 55.000 lei vagonul, numai datorită lipsei grâului.

ALTE CULTURI DE PRIMAVARA

Pe lângă orz, menționăm ovăzul, care s'a cultivat în anul acesta pe suprafețe ceva mai mari, dând producții mulțumitoare, întrucât n'a fost atacat de gândacul bălos (Lemma Melanopus).

Mazărea de-asemenea a dat producția bună, însă din cauza ploilor și a lipsei de brațe, nu s'a putut recolta la timp și a putrezit în parte pe câmp.

S'au mai cultivat suprafețe sporite de floarea soarelui, din care mare parte a rămas în Basarabia, bumbac, in, cânepă și fasole. Floarea soarelui și inul au fost reușit. Fasolea, însă, n'a dat recolta, așteptată în urma desvoltării ei, din cauză manei. Totuși a fost o recoltă mai bună ca în anul trecut, iar prețul ei ridicat până la 30 lei pe kgr. a fost datorat cererilor de hrană a unei populații sporită cu mulți refugiați.

Dintre nutrețuri menționăm borceagul de toamnă care deși a dat recoltă abundentă, nu s'a putut strânge din cauza ploilor, cași prima coasă de lucernă. A mai fost mei păsăresc, orz și porumb de furaj, cari n'au dat recoltele așteptate. De aceia nutrețurile au fost scumpe toamna și costul hranei vitelor s'a sporit.

Sfecla de zahăr s'a cultivat pe suprafețe ceva mai mari ca în trecut, iar cultivatorii s'au bucurat de un regim de favoare fiind mobilizați pe loc, cași cultivatorii de tutun.

Bumbacul deși cultivat pe suprafețe sporite, n'a produs în mediu decât 5—600 kgr. la hectar, bruto, din care puful reprezintă 150 kgr.

VITICULTURA SI HORTICULTURA

Cele două ramuri importante ale agriculturii n'au avut în anul acesta, condiții prielnice.

Viile, cu toate îngrijirile date — au fost în unele locuri stropiri de 5-6 ori pe vară —, din cauza manei care a bântuit cu o furie neintâlnită de mulți ani, și din cauza reducerii suprafeței lor la 223.000 ha. din 350.000 cât era în România întregită, abia au produs 20.000 vagoane, ceia ce reprezintă 1/5 din producția normală. Aceasta a făcut ca prețul vinului vechi să se vândă cu sporuri de 200%, iar vinul nou să fie slab și de calitate inferioară. Sporirea prețului la vin a fost influențată și de stricăciunile cutremurului în regiunea Odobești și Panciu, cari au avut recolte, ceva mai abundente în anul acesta.

Tot datorită manei, era teamă că mare parte din coarde nu se vor coace, ceia ce ar fi periclitat rodul anului viitor. Din fericire toamna secetoasă și călduroasă a înlăturat această teamă, viile intrând bine în iarnă, tăiate, și îngropate.

Pomii au suferit, în anul acesta din cauza înghețurilor și a omizilor (cotari și omida păroasă). Aceasta a redus simțitor recolta de fructe și lipsa lor s'a resimțit. Au suferit în special caișii, piersicii și merii, iar producția de cireși, prune și mere a fost ceva mai mare. S'au produs în total 32.000 vag. de fructe față de 100 mii cât era producția normală.

Pentru programul horticol, s'a destinat la începutul anului o sumă de 90 milioane lei, dar evenimentele au împiedicat înfăptuirea lui totală. S'au făcut însă, plantări de arbori pe șosele, și de pomi roditori, în mod masiv, în județele ce aparțineau fostului ținut Suceava.

Datorită cedării teritoriilor am avut cartofi și ceapă mai puțină și a fost nevoie să se facă un import masiv.

CREȘTEREA VITELOR

In ce privește creșterea vitelor e demn de relevat că numărul vitelor adulte a început să sporească în raport cu vitele tinere, datorită dispozitiei de a nu se mai consuma carne tânără dela animale neajunse la maturitate, cum și aceleia de a se suprima consumul cărnei trei zile pe săptămână.

Din cauza fixărei prețurilor maximale la carnea de vacă și cea de porc, s'a produs o învioare a creșterii oilor, porcilor și iepurilor de casă, cari se înmulțesc repede, se întrețin ieftin și dau o masă de carne considerabilă față de cheltuelile făcute iar ajungerea la maturitate se îndeplinește în mai scurt timp.

Prețul lânei și a produselor lactate — brânză și unt — a fost fixat la cifre remuneratorii, astfel că și din acest punct de vedere crescătorii au fost avantajați.

Stupii în anul acesta au avut recolte mulțumitoare. Tot așa și viermii de mătase, pentru care s'a făcut oare-care propagandă.

Nu-i de prisos să arătăm că numărul vitelor noastre a scăzut simțitor în urma cedării teritoriilor. Scăderea aceasta se ridică până la 35%. Ast-fel ne-a rămas 2.830.000 bovine, 1.350.000 cai, 8.197.000 oi, 3.126.000 porci și 22 milioane păsări.

PREGATIREA INSAMANTARILOR VIITOARE

Agricultorii și organele tutelare, au muncit din greu pentru pregătirea însămânțărilor viitoare, cari se cereau sporite față de necesitățile consumului intern și a schimbului cu străinătatea.

Seceta prelungită până în pragul iernei a ținut în loc executarea dela început a planului agricol, alcătuit în toate amănuntele de noua conducere a Statului și a ministerului agriculturii. Abia după generalizarea ploilor din Noembrie, arăturile și însămânțările au progresat și au atins suprafața de 2.300.000 ha la grâu. A ajutat la aceasta sporirea prețului la grâu la 85.000 lei vagonul iar cel de sămânță la 100.000 lei vagonul. Incurajarea s'a mai făcut atât prin distribuirea de sămânță în valoare de jumătate miliard cât și prin concursul dat de d. general Antonescu, conducătorul Statului Național legionar, la care s'a adăugat efortul neprecupețit făcut de organele tehnice ale ministerului agriculturii și domeniilor, ajutat de concursul gratios dat de armată, în oameni și atelaje.

La finele anului sămănăturile s'au găsit răsărite și prinse bine sub zăpadă.

ORGANIZAREA AGRICULTURII

Pentru a preveni lipsa de brațe în agricultură guvernul, chiar dela începutul anului a organizat mobilizarea agricolă, care a dat posibilitatea să rămână la munca câmpului, la conducerea moșiilor, tractoarelor și a batozelor, un mare număr de muncitori și supraveghetori după întinderea culturilor și specialitatea lor. In felul acesta agricultura n'a avut de suferit prea mult din cauza chemărilor sub arme.

Agricultura a mai avut de câștigat de pe urma creditului de 300 milioane deschis la începutul anului pentru inventar mort, plugurii, grape și seceratori simple. Acum în urmă conducerea legionară a hotărât să se facă un import de 1000 tractoare din Germania, destinate să ajute pe plugari.

Au fost și alte măsuri legislative pe cari le enumerăm în mod fugitiv. S'a legiferat din nou organizarea Camerilor agricole, a coloniștilor, stabilite după o normă la început, dar schimbate cu totul în urma ultimelor evenimente. Tot așa a fost legiferată încurajarea textilelor. Toate au fost modificate sub presiunea evenimentelor. Insuși ministrul agriculturii a suferit schimbări prin desființarea deocamdată a consiliilor și comitetelor.

Noua concepție naționalistă în conducerea statului a dat loc la măsuri legislative din cari expropierea moșiilor și pădurilor deținute de evrei e cea mai importantă. De asemenea s'au adus elemente tinere legionare în fruntea multor instituții agricole.

ACTIVITATE CULTURALA

Cu toate greutățile întâmpinate în cursul anului mișcarea culturală agricolă și-a urmat drumul ei normal cel puțin până la jumătatea anului, când s'au produs intervențiile străine pentru cedarea unor teritorii.

Vom menționa ca mai principale: conferințele dela Institutul de cercetări agronomice și cele organizate de Societatea națională de agricultură, apoi conferința horticolă organizată de Societatea națională de horticultură din România, expoziția de propagandă agricolă din „Luna Cărții", și altele. Concursul grâului și porumbului nu s'a mai ținut în anul acesta.

Mai e demn de relevat inaugurarea sistemului de decernarea diplomelor la facultățile agronomice, într'un cadru solemn.

Dintre publicațiuni cu caracter agricol s'au menținut: Viața agricolă, Agricultura Nouă, Horticultura Românească, Pagini agrare și sociale, Revista științelor veterinare, Buletinul stupinilor, România agricolă, Satul, Poporul Românesc, etc.

Un eveniment de seamă în publicistica agricolă este că în 1940 Biblioteca agricolă a ziarului Universul, care apare regulat de șapte ani, a ajuns la No. 100 dedicat grâului.

Colecția întreagă, care cuprinde subiecte din toate domeniile agricole este o enciclopedie populară, unica la noi în țară și stă cu cinste atât pe masa cărturarilor cât și a celor mai modești plugari.

Prof. ERNEST GRINȚESCU

Inmulțirea caprelor

De obiceiu, împerecherea caprelor începe în Septembrie. Căldurile la capre durează 1—2 zile și revin după 6—10 zile. Sunt capre la care căldurile revin și după 2—3 zile iar altele tocmai după 2 săptămâni. Prin călduri se înțeleg semnele ce le arată capra când simte dorința să se împerecheze.

Se cunoaște că o capră este în călduri, după următoarele semne: capra este neliniștită, zbiară într'una, mișcă des din coadă, urinează des, fătăciunea se face mai mare și se roșește, dând afară mici cantități de materie lipicioasă și gălbue, numită popular „muci".

Caprele trebuesc duse la țap în așa fel ca să fete în Martie sau Aprilie, când crește colțul ierbii. Atunci caprele fiind la începutul perioadei de lactație și găsind hrană mai multă, vor da lapte mai din belșug și mai bogat în substanțe hrănitoare.

Țapul la care se duc caprele trebue să fie cât mai blând și să nu impună caprele. Știind că mai toți țapii sunt nervoși și aproape răi, recomand să se lase de prăsilă țapi fără coarne (suți), iar cei cu coarne să se țină din scurt la împerecheat, căci altfel au obicei să bată caprele, de multe ori schilodindu-le. Un țap în etate dela 2 până la 9 ani hrănit bine, poate sări 80—100 capre pe an.

Timpul sarcinei la capre este de 21—22 săptămâni, adică între 145—155 zile.

Capra naște unul sau doi iezi, câteodată trei, și mai rar, patru. Iezii sunt de o drăgălășie mare și imediat se ridică pe picioare, încercând să ajungă la uger. Caprele sunt bune de prăsilă până la vârsta de 9—10 ani. Vârsta când caprele dau mai mult lapte, este între 2—8 ani. De aci încolo capra îmbătrânind, nu se mai poate hrăni bine.

Important de știut este că nu trebue să dăm caprele la țap prea de mici, pentrucă vor rămâne pipernicite. Deși ele manifestă pofta de a se împreuna chiar la vârsta de 5—6 luni, crescătorul nu le va da decât după ce au împlinit un an. Atunci organismul lor este complect desvoltat, așa că nu mai avem de ce ne teme. De aceaș lucru se va ține seamă și la țapi, pentrucă cei întrebuințați de mici, rămân nedesvoltați și produc urmași fără vigoare. Iarăș este bine ca pentru prima dată să nu se dea caprele tinere la țapi prea mari, deoarece se întâmplă să le betegească pentru toată viața. Trebue să se mai știe că este cu desăvârșire oprită împerecherea între rude prea apropiate.

Cât ține sarcina, caprele vor fi ferite de lovituri, de frig prea mare și vor fi hrănite mai substanțial. Inainte de fătare cu una sau două săptămâni, este bine să se dea caprei sămânță de in fiartă cu apă, pentrucă atunci fată mai ușor și produce lapte mai mult.

De obicei, caprele fată fără vre-un ajutor. Fătarea este normală atunci când iedul iese la naștere cu picioarele dinainte bine întinse, și cu capul lungit pe ele. In cazul acesta se zice că iedul este în poziție regulată. Când iedul este în altă poziție și apare înainte cu capul singur sau cu altă parte a corpului, trebue să se bage încet înapoi, și să se încerce a i se da o poziție regulată. Apoi după ce apar picioarele iedului, se ajută scoaterea trăgând ușor de ele. Bine înțeles că cel care face asemenea lucrări, trebue să aibă mâinile foarte curate.

După fătare, dacă buricul nu s'a rupt singur, se taie cu un cuțit curat, lăsându-l lung cam cât un lat de palmă. Pe urmă, iedul fiind ud și ca să nu răcească, se dă caprei să-l lingă. In caz că nu vrea, se presară iedul cu tărâțe sărate. Dacă se întâmplă că nici atunci nu vrea să-l lingă, trebue să se frece iedul cu niște cârpe moi, până se svântează bine. Făcând așa, el se încălzește și se activează circulația sângelui. După o oră sau două, capra lapădă casa (cârpele) în care a stat iedul. Ca să ajute lepădarea casei, unii obișnuesc să atârne de partea ivită o greutate de 2—3 sute de grame.

Când iedul s'a înzdrevenit și poate sta în picioare, se dă să sugă. Inainte de a da iedul, se curăță bine ugerul dacă este murdar, ștergându-l cu cârpe muiate în apă căldicică, apoi se destupă țâțele și se dă iedul. In prima zi după fătare, capra are în uger niște lapte gălbui și gros, numit colastră. Iezii trebue să sugă, imediat după fătare, colastră deoarece aceasta are puterea de a curăți stomacul și mațele iedului de toate murdăriile îngrămădite în ele în timpul cât iedul a stat în pântecele mamei. După ce iedul suge, capra trebue mulsă și ugerul golit de tot laptele. Altfel, ugerul se umflă și se roșește, iar capra se îmbolnăvește.

Iezii se lasă în primele săptămâni să sugă de 5—6 ori pe zi. După aceia se dau mai rar, dar li se complectează hrana cu fân sau cu frunze fragede. Pe cei cari sunt destinați pentru prăsilă îi lăsăm să sugă 7—8 săptămâni, iar ceilalți cari se vând sau se taie, se lasă numai 4—5 săptămâni.

GH. TEODORESCU
agricultor

Citiți ultimele noutăți din „Biblioteca agricolă a ziarului Universul".

Această publicație a ajuns de curând la nr. 100 și ea trebue să se găsească în casa fiecărui plugar cu știință de carte.

SFATURI PRACTICE

PAPURA ȘI FOILE DE PORUMB CA MATERIAL DE LUCRU

In serile lungi de iarnă, la sate, fiind destul timp liber, se poate lucra obiecte foarte folositoare pentru gospodăriile noastre țărănești.

Papura și foile de porumb ne dau un material excelent pentru aceasta.

Papura trebue tăiată toamna fiind mai mare, coaptă — foile fiind mai solide. Tăiată, legată și făcută snopi — papura se lasă să se usuce la umbră — de unde se ia pentru prelucrare. Materialul, însă, înainte de a se pune la lucru — trebue ales și sortat după calități. Sortarea se face astfel: foile se desfac, cele din afară, fiind groase, se pun la o parte — întrebuințându-se la lucrări pentru obiecte mai eftine — de exemplu ștergători, rogojine obișnuite etc. Foile mai din înăuntru sunt mai solide, subțiri și cu culoarea mai plăcută. Acestea se aleg și se pun la o parte pentru lucrări mai de preț. Foile ce stau alături de tulpină sunt mult mai subțiri — asemănă mult cu mătasa. Aceste foi sunt căutate foarte mult. Din ele se fac lucrări de lux.

La fel se poate spune și de foile de porumb. Și aci, acele de lângă tulpină sunt subțiri, moi mai elastice și foarte solide. Ele se adună pentru lucrări mai fine.

După alegerea materialului începe răsucitul. Foile de papură, mai cu seamă cele din năuntru, intră la lucru numai după ce sunt făcute sfori subțiri. Pentru aceasta ele trebue despărțite în șuvițe subțiri, lucru ce se face cu ușurință — deoarece foile se deslânează repede între degete. Suvițele se leagă în snopi mici de unde se ia foaie după foaie pentru împletit și făcut sfori.

In unele regiuni, acolo unde această industrie este destul de desvoltată, sunt construite și războaie speciale care dau lucru repede și solid.

Foarte frumoase și solide preșuri se pot face de foi de porumb mai cu seamă dacă urzeala e de cânepă.

In unele regiuni țărancele fac cergi și preșuri destul de solide și frumoase din asemenea material — mai cu seamă când se știe căci cergile așa făcute se pot spăla și sunt cu mult mai solide ca cele făcute din sdrențe.

AT. NEDEW
Terpezița (Dolj)

BIBLIOGRAFIE

Pagini agrare și sociale. Iulie—Oct. 1940. — Lămuriri redacționale; Insemnări; Cum să îmbunătățim agricultura de Marcel I. Costescu; Incurajarea creșterii vitelor sure de stepă de prof. dr. A. Cardaș; Educația și învățământul agricol al plugărimei de S. Grecu; Cooperativele agricole în Bulgaria de P. I. Gr. Morcovescu; Bumbacul de C. Filipescu; Prof. dr. A. Cardaș, Titluri și lucrări. Recenzii. Abonament 250 lei, Calea Victoriei 200.

Natura revistă pentru răspândirea științei sub conducerea d-lor profesori I. Simionescu și O. Onicescu. Secretar de redacție dr. R. I. Călinescu conf. universitar. Abonament 250 lei. Ad-ția: B-dul Elisabeta, 58, București.

Satul, revistă de cultură pentru popor. Decembrie 1940. Primind pe Moș Crăciun de V. Militaru; Zece ani de A. Udrea; O sărbătoare de prof. I. Simionescu. Revista Satul în slujba satului de Arh. Scribon; Pădurea sub zodie legionară de ing. Tr. Herciu; Lucruri de iarnă de I. T. Sufo'u agronom; Indemnuri agricole de D. M. Teodoru ing. agr. consilier; Orație de nuntă de M. Lungianu: Cum se sporește cuatul iarna de Eug. Dandu; Sfatul gospodinei, etc. Abonament 100 lei. Calea Floreasca 13 București (III).

Poporul Românesc, gara Chitila Redacția Ștef. Manole. — Nr. din 18 Dec. cuprinde: Sf. Sărbători ale Nașterii de prof. I. G. Savin: Datine de C. Ifrim; Cu nădejde în Domnul de I. N. Dianescu; Strop de tină de L. Catrina; Infrânare de V. C. Soarec, avocat. etc. Abonament 120 lei.

Revista Pădurilor, Anul 52. Nov. 1940. Teoria erorilor în fenomene silvice de ing. T. Petrescu; Quercus policarpa de P. Cretoiu; Creșterea rădăcinilor în raport cu tulpina la puieți de stejar de M. Petcuț, etc. B-dul Take Ionescu nr. 31.

POȘTA AGRICOLĂ

Răspunsurile la „POȘTA AGRICOLA" se dau numai pe baza unui bon tipărit în fiecare pagină agricolă, care se va detașa și lipi pe scrisoarea de solicitare.

Nu se răspunde pentru chestiuni ce s'au publicat. De asemenea nu se răspunde decât numai la o singură întrebare și numai la scrisori cu semnătura adevărată și descifrabilă.

1639. ATANASE STIUCA, Măceș Dolj. — Crâmpoșia este varietatea de bază a podgoriei [illegible]. Ea este viguroasă, cu internodii lungi; boabele au pielița groasă și miezul cărnos, dulce cu gust fin și trosnește în dinți.

Ea servește ca strugure de masă și la fabricarea vinurilor de calitate superioară. Are însă defectul de a meia.

Aceasta se corectează astfel: 1) Fiind o viță puternică se va tăia lung, tăierea scurtă agravează meiatul care se produce mai ales pe timp de ploaie, în epoca înfloritului sau cu o temperatură scăzută; 2) Având polen puțin fecund ca și Braghina, Crâmpoșia va fi plantată în amestec, cu varietăți ce au polen fecund, din cari cea mai potrivită este Gordanul alb (Gorgan, Corb alb, Băldoaie), care e o varietate de vigoare mijlocie și care are o tăiere moderată. El are desmugurire timpurie, e expus brumelor de primăvară și trebue plantat pe coaste bine expuse și ferite de vânturi. Produce regulat și dă un vin foarte bun.

Singura revistă viticolă la noi este „România viticolă", b-dul Mărăști 61, București.

1640. D. TÂRȚESCU, Verești-Săndulenii ([illegible]). — Negrețul de pe coaja pomilor se datorește păduchilor, de frunză, ce se desvoltă vara. Combaterea lor se face cu 2% săpun moale plus 1% petrol sau extract de tutun.

Uscarea pomilor se datorește și altor cauze, cari trebue cercetate la fața locului.

1641. Locot. ALEX. STRAVOIU, Pompieri, Pitești. — Iepuri Castor Rex găsiți la d. ing. Minchev..., Chitila. Afară de cele apărute în Biblioteca „Universului", nu cunoaștem alte lucrări mai mari asupra iepurilor de casă.

BON PENTRU POȘTA AGRICOLĂ
1 Ian. 1941